

§ 37, stk. 2, 2.-4. punktum, tilsvarende anvendelse. I den indkomst, der henføres til hustruen, foretages et fradrag på 1.200 kr. Dette fradrag nedsættes dog med 100 kr. for hver fulde 1.000 kr., hvormed ægteparrets samlede skattepligtige indkomst overstiger 30.000 kr. I det omfang fradraget under hensyntagen til hustruens personfradrag ikke kan udnyttes i den til hustruen henførte indkomst, foretages fradraget i den indkomst, der ved skatteberegningen henføres til manden. De samlede indkomstskatter, der således beregnes, opkræves hos manden efter de sædvanlige regler.

Stk. 3. Reglerne i stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis hustruen har særskilt indkomst.“

25. § 39, stk. 3, ophæves.

26. § 43 affattes således:

„§ 43. Til A-indkomst henregnes enhver form for vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold, herunder løn, feriegodtgørelse, honorar, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser.

Stk. 2. Til A-indkomst kan endvidere efter finansministerens nærmere bestemmelse henregnes nedennævnte indkomstarter:

a) Godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende.

b) Pension og ventepenge samt lignende skattepligtige ydelser, når disse har sammenhæng med et tidligere tjenesteforhold.

c) Folkepension, invalidepension og andre skattepligtige sociale ydelser.

d) Arbejdsløshedsunderstøttelse, strejke- og lockoutgodtgørelser samt sygeløn.

e) Understøttelser og andre lignende ydelser af skattepligtig art, der udredes af offentlige myndigheder eller institutioner eller af offentlige eller private fonds, legater eller lignende.

f) De i § 5 i loven om beskatningen af renteforsikringer m. v. omhandlede udbetalinger.

g) Andre arter af skattepligtig indkomst, der i det væsentlige udgør en nettoindkomst for erhververen.“

27. § 46, stk. 2, ophæves.

28. § 46, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Indeholdelse skal foretages ved udbetaling af A-indkomsten. Har udbetaling ikke fundet sted på et tidspunkt, der ligger 6 måneder efter, at indkomstmodtageren har erhvervet endelig ret til den pågældende indkomst, skal indeholdelse dog foretages på dette tidspunkt. For ydelser, der efter lov eller kollektiv overenskomst kommer til udbetaling efter indtjeningsperiodens udløb, såsom feriepenge og søgnehelligdagbetaling, kan finansministeren fastsætte særlige bestemmelser om tidspunktet for indeholdelsen og om, i hvilket indkomstår ydelserne skal beskattes.“

29. § 47 ophæves.

30. § 48, stk. 2-6, affattes således:

„Stk. 2. Skattemyndighederne drager omsorg for, at det på skattekortet anføres, hvilket beløb der skal fradrages i A-indkomst for henholdsvis en måned, 14 dage, en uge og en dag, forinden indeholdelse foretages. Fradragsbeløbene udgør forholdsmæssige andele af summen af de fradrag, der må forventes at ville tilkomme den skattepligtige ved den endelige indkomstopgørelse og skatteberegning for det pågældende år. På bikort anføres intet fradragsbeløb.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler, hvorefter der under særlige omstændigheder ikke skal anføres fradragsbeløb på skattekortet eller skal ske fordeling af det samlede fradrag på anden måde end efter stk. 2.

Stk. 4. Skattemyndighederne drager omsorg for, at det på skattekort og bikort anføres, med hvilken procent indeholdelse skal foretages. Indeholdelsesprocenten fastsættes under hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold.

Stk. 5. Når omstændighederne i det enkelte tilfælde taler derfor, således når det er åbenbart, at den skattepligtiges indkomst ikke vil blive så stor, at han skal svare de i § 40 nævnte skatter, kan vedkommende skattemyndighed med fremtidig virkning bestemme, at der ikke skal indeholdes skat i A-indkomst, som den skattepligtige oppebærer. Bestemmelsen kan begrænses til